Dziennik Urzędowy C 108

Unii Europejskiej

Rocznik 60

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

6 kwietnia 2017

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 108/01 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8419 – Segro/PSPIB/SELP/Target assets) [1] 1

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 108/02 Kursy walutowe euro 2

2017/C 108/03 Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 18 lipca 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.39824 – Samochody ciężarowe – Sprawozdawca: Łotwa 3

2017/C 108/04 Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – Samochody ciężarowe (AT.39824) 4

2017/C 108/05 Streszczenie decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2016 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa AT.39824 – Samochody ciężarowe) *(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4673)* 6

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

Trybunał Obrachunkowy

2017/C 108/06 Sprawozdanie specjalne nr 5/2017 – „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych" 9

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2017/C 108/07 Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie 10

2017/C 108/08 Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie 10

2017/C 108/09 Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie 11

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2017/C 108/10 Wyrok Trybunału z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie E-25/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii *(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Pomoc państwa – Artykuł 14 ust. 3 część II Protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale – Nieodzyskanie przyznanej niezgodnie z prawem pomocy)* 12

2017/C 108/11 Wyrok Trybunału z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie E-30/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii *(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2011/62/UE zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi)* 13

2017/C 108/12 Wyrok Trybunału z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie E-31/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii *(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2011/77/UE zmieniająca dyrektywę 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych)* ... 14

2017/C 108/13 Wyrok Trybunału z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie E-32/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu *(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2006/126/WE – Dyrektywa 2011/94/UE – Dyrektywa 2012/36/UE)* 15

2017/C 108/14 Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii (Sprawa E-2/17) 16

2017/C 108/15 Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii (Sprawa E-3/17) 17

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2017/C 108/16 Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8312 – Panasonic Corporation/Ficosa International) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej [1] 18

2017/C 108/17 Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8391 – Toyota Industries Europe/Vive) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej [1] 19

INNE AKTY

Komisja Europejska

2017/C 108/18 Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych 20

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa M.8419 – Segro/PSPIB/SELP/Target assets)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 108/01)

W dniu 29 marca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 [1]. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl) jako dokument nr 32017M8419. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

---

[1] Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro [1]

5 kwietnia 2017 r.

(2017/C 108/02)

1 euro =

	Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,0678	CAD	Dolar kanadyjski	1,4291
JPY	Jen	118,49	HKD	Dolar Hongkongu	8,2957
DKK	Korona duńska	7,4354	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5319
GBP	Funt szterling	0,85510	SGD	Dolar singapurski	1,4948
SEK	Korona szwedzka	9,5748	KRW	Won	1 202,72
CHF	Frank szwajcarski	1,0708	ZAR	Rand	14,6327
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,3638
NOK	Korona norweska	9,1665	HRK	Kuna chorwacka	7,4578
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 227,37
CZK	Korona czeska	27,058	MYR	Ringgit malezyjski	4,7314
HUF	Forint węgierski	309,91	PHP	Peso filipińskie	53,532
PLN	Złoty polski	4,2315	RUB	Rubel rosyjski	59,6596
RON	Lej rumuński	4,5397	THB	Bat tajlandzki	36,860
TRY	Lir turecki	3,9404	BRL	Real	3,2974
AUD	Dolar australijski	1,4085	MXN	Peso meksykańskie	20,0177
			INR	Rupia indyjska	69,2930

[1] *Źródło*: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 18 lipca 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.39824 – Samochody ciężarowe

Sprawozdawca: Łotwa

(2017/C 108/03)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zachowania antykonkurencyjne wymienione w projekcie decyzji stanowią porozumienia lub praktyki uzgodnione między przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

2. Komitet Doradczy zgadza się z dokonaną przez Komisję oceną zakresu produktowego i geograficznego porozumień lub praktyk uzgodnionych zawartych w projekcie decyzji.

3. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że przedsiębiorstwa, których dotyczy projekt decyzji, uczestniczyły w pojedynczym i ciągłym naruszeniu przepisów art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

4. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że celem porozumień lub praktyk uzgodnionych, jeśli chodzi o naruszenie opisane w projekcie decyzji, było ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

5. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że porozumienia lub praktyki uzgodnione opisane w projekcie decyzji mogły mieć znaczny wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

6. Komitet Doradczy zgadza się z oceną Komisji dotyczącą czasu trwania naruszenia opisanego w projekcie decyzji.

7. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w odniesieniu do adresatów projektu decyzji.

8. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że na adresatów projektu decyzji należy nałożyć grzywnę.

9. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją co do zastosowania w odniesieniu do projektu decyzji wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

10. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją co do ustaleń dotyczących wartości sprzedaży wykorzystanej na potrzeby obliczenia grzywien nałożonych w projekcie decyzji.

11. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie podstawowych kwot grzywien w odniesieniu do projektu decyzji.

12. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją co do ustalonego czasu trwania naruszenia na potrzeby obliczenia kwoty grzywien w odniesieniu do projektu decyzji.

13. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do naruszenia nie występują okoliczności obciążające.

14. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do naruszenia nie występują okoliczności łagodzące.

15. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie zmniejszenia grzywien na podstawie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2006 r. w odniesieniu do projektu decyzji.

16. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie zmniejszenia grzywien na podstawie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2008 r. w odniesieniu do projektu decyzji.

17. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie ostatecznej kwoty grzywien w odniesieniu do projektu decyzji.

18. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające [1]

Samochody ciężarowe

(AT.39824)

(2017/C 108/04)

1. Niniejsze sprawozdanie dotyczy projektu decyzji w sprawie ugody dotyczącej kartelu, która ma zostać przyjęta zgodnie z postępowaniem przewidzianym w art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004 [2] („projekt decyzji").

2. Projekt decyzji jest skierowany do 15 osób prawnych („adresaci projektu decyzji"), przy czym każda z tych osób prawnych należy do jednego z pięciu przedsiębiorstw: MAN, Volvo, Daimler, Iveco i DAF („układające się przedsiębiorstwa") [3].

3. Na podstawie decyzji układające się przedsiębiorstwa dokonały ustaleń w zmowie dotyczących określania cen i podwyżek cen brutto na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) w odniesieniu do średnich i dużych samochodów ciężarowych, jak również harmonogramu i przenoszenia kosztów wprowadzania technologii dla średnich i dużych samochodów ciężarowych, co jest wymagane przez zaktualizowane standardy emisji.

4. Sprawa rozpoczęła się w następstwie wniesienia wniosku o zwolnienie z grzywny. W następstwie kontroli przeprowadzonych w czerwcu 2011 r. do Komisji wpłynęły trzy wnioski o złagodzenie kary.

5. W dniu 20 listopada 2014 r. Komisja wszczęła postępowanie w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 wobec układających się przedsiębiorstw i jednego innego przedsiębiorstwa („szóste przedsiębiorstwo"). W czasie sporządzania niniejszego sprawozdania toczyło się postępowanie dotyczące szóstego przedsiębiorstwa na podstawie przepisów ogólnych (nie dotyczących postępowania ugodowego) rozporządzenia (WE) nr 773/2004 [4].

6. W dniu 20 listopada 2014 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w sprawie AT.39824. W dniach między 20 a 24 listopada 2014 r. pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zostało przekazane adresatom projektu decyzji, jak również trzem podmiotom należącym do szóstego przedsiębiorstwa („adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń").

7. Wszyscy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń wnieśli o dostęp do akt postępowania Komisji. Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji udostępniła główną część dostępnych akt adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń w grudniu 2014 r. Jeżeli chodzi o część akt Komisji, do której miały zastosowanie szczególne środki dotyczące poufności, Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji opracowała procedurę ograniczonego dostępu (w siedzibie dyrekcji i poza nią), która pozwoliła zewnętrznym prawnikom zidentyfikować dokumenty, o których wersje nieopatrzone klauzulą poufności wnosili następnie w imieniu danych klientów. W grudniu 2014 r. rozpoczęła się procedura ograniczonego dostępu. W lutym i marcu 2015 r. do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji wniesiono wnioski o nieopatrzone klauzulą poufności wersje dokumentów zidentyfikowanych w postępowaniu ograniczonego dostępu. W lutym 2016 r. Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji przekazała odpowiednie wersje nieopatrzone klauzulą poufności.

8. W okresie od dnia 1 września 2015 r. do dnia 3 czerwca 2016 r. Komisja prowadziła rozmowy w sprawie zawarcia ugody z adresatami pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, którzy w lipcu 2015 r. zwrócili się nieformalnie do Komisji, wyrażając zainteresowanie możliwością wniesienia propozycji ugodowych zgodnie z art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004.

9. W dniach od 15 do 21 czerwca 2016 r. adresaci projektu decyzji złożyli propozycje ugodowe Komisji zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Każda z tych propozycji zawierała między innymi potwierdzenie, że adresaci projektu danej decyzji zostali wystarczająco poinformowani o zastrzeżeniach Komisji wobec tych podmiotów i że Komisja umożliwiła tym podmiotom przedstawienie ich stanowiska.

---

[1] Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

[2] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18), zmienione w szczególności rozporządzeniem Komisji (WE) nr 622/2008 (Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 3). Zob. także obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. C 167 z 2.7.2008, s. 1) („obwieszczenie o postępowaniach ugodowych").

[3] Adresatami projektu decyzji są poniższe podmioty pogrupowane według odpowiednich układających się przedsiębiorstw: (i) MAN SE, MAN Truck & Bus AG, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH; (ii) AB Volvo (publ), Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group Trucks Central Europe GmbH, Renault Trucks SAS; (iii) Daimler AG; (iv) Fiat Chrysler Automobiles N.V, CNH Industrial N.V., Iveco S.p.A., Iveco Magirus AG; (v) PACCAR Inc., DAF Trucks N.V. oraz DAF Trucks Deutschland GmbH.

[4] Zob. sekcja 2.2 obwieszczenia o postępowaniach ugodowych, w szczególności pkt 19.

10. W niniejszej sprawie nie otrzymałem żadnych wniosków ani skarg ([1]).

11. Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których adresaci projektu decyzji mieli możliwość przedstawienia swoich stanowisk. Stwierdzam, że tak istotnie jest.

12. W świetle powyższego uznaję, że adresatom projektu decyzji zapewniono możliwość skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 18 lipca 2016 r.

Wouter WILS

([1]) Zgodnie z art. 15 ust. 2 decyzji 2011/695/UE strony postępowań w sprawach kartelowych, które angażują się w rozmowy w celu zawarcia ugody na podstawie art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, mogą na każdym etapie procedury ugodowej zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające o zapewnienie im możliwości skutecznego wykonywania praw procesowych. Zob. również pkt 18 obwieszczenia o postępowaniach ugodowych oraz art. 3 ust. 7 decyzji 2011/695/UE.

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 19 lipca 2016 r.

dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 Porozumienia EOG

(Sprawa AT.39824 – Samochody ciężarowe)

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4673)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2017/C 108/05)

W dniu 19 lipca 2016 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ([1]) Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. **WPROWADZENIE**

(1) Decyzja dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 Porozumienia EOG.

(2) Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących podmiotów: przedsiębiorstw MAN SE, MAN Truck & Bus AG, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH (łącznie zwanych „MAN"); przedsiębiorstwa Daimler AG (zwanego dalej „Daimler"); przedsiębiorstw Fiat Chrysler Automobiles N.V., CNH Industrial N.V., Iveco S.p.A., Iveco Magirus AG (łącznie zwanych „Iveco"); przedsiębiorstw AB Volvo (publ), Volvo Lastvagnar AB, Renault Trucks SAS, Volvo Group Trucks Central Europe GmbH, (łącznie zwanych „Volvo/Renault"); przedsiębiorstw PACCAR Inc., DAF Trucks Deutschland GmbH, DAF Trucks N.V., DAF (łącznie zwanych „DAF").

2. **OPIS SPRAWY**

2.1. **Procedura**

(3) W następstwie wniosku o zwolnienie z grzywny złożonego przez przedsiębiorstwo MAN w dniu 20 września 2010 r. Komisja przeprowadziła kontrole w dniach 18–21 stycznia 2011 r. w pomieszczeniach różnych producentów samochodów ciężarowych. W dniu 28 stycznia 2011 r. wniosek o zmniejszenie grzywny złożyło przedsiębiorstwo Volvo/Renault, w dniu 10 lutego 2011 r. o godz. 10:00 – Daimler, a w dniu 10 lutego 2011 r. o godz. 22:22 – Iveco.

(4) W dniu 20 listopada 2014 r. Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przeciwko przedsiębiorstwom DAF, Daimler, Iveco, MAN, Volvo/Renault i przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, które zostało doręczone tym podmiotom.

(5) Po przyjęciu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń jego adresaci skontaktowali się nieformalnie ze służbami Komisji i zwrócili się o dalsze rozstrzygnięcie sprawy w postępowaniu ugodowym. Komisja podjęła decyzję o rozpoczęciu postępowania ugodowego po tym, jak każdy z adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń potwierdził swoją gotowość do zaangażowania się w rozmowy mające na celu zawarcie ugody. Następnie przedsiębiorstwa MAN, DAF, Daimler, Volvo/Renault i Iveco przedłożyły Komisji formalny wniosek o przeprowadzenie postępowania ugodowego na podstawie art. 10a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ([2]).

(6) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię w dniu 18 lipca 2016 r., a Komisja przyjęła decyzję w dniu 19 lipca 2016 r.

2.2. **Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia przepisów**

(7) Adresaci decyzji uczestniczyli w zmowie lub ponoszą w tym zakresie odpowiedzialność, co stanowi naruszenie art. 101 Traktatu, we wskazanych poniżej okresach. Na podstawie pkt 26 wytycznych w sprawie grzywien przedsiębiorstwo Volvo/Renault zwolniono częściowo z grzywny za okres od 17 stycznia 1997 r. do 15 stycznia 2001 r.

Podmiot	Czas trwania
MAN SE, MAN Truck & Bus AG, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH	17 stycznia 1997 r. – 20 września 2010 r.

([1]) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.
([2]) Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

Podmiot	Czas trwania
Daimler AG	17 stycznia 1997 r. – 18 stycznia 2011 r.
Fiat Chrysler Automobiles N.V., CNH Industrial N.V., Iveco SpA, Iveco Magirus AG	17 stycznia 1997 r. – 18 stycznia 2011 r.
AB Volvo (publ), Volvo Lastvagnar AB, Renault Trucks SAS, Volvo Group Trucks Central Europe GmbH,	17 stycznia 1997 r. – 18 stycznia 2011 r.
PACCAR Inc., DAF Trucks Deutschland GmbH, DAF Trucks N.V.,	17 stycznia 1997 r. – 18 stycznia 2011 r.

2.3. **Krótki opis naruszenia**

(8) Naruszenie dotyczy samochodów ciężarowych o masie od 6 do 16 ton („średnie samochody ciężarowe") i samochodów ciężarowych o masie przekraczającej 16 ton („duże samochody ciężarowe") będących zarówno samochodami ciężarowymi skrzyniowymi, jak i ciągnikami siodłowymi (średnie i duże samochody ciężarowe zwane są dalej łącznie „samochodami ciężarowymi") ([1]). Sprawa nie dotyczy usług posprzedażowych, innych usług i gwarancji na samochody ciężarowe, sprzedaży używanych samochodów ciężarowych bądź innych towarów i usług.

(9) Naruszenie to polegało na dokonaniu ustaleń w zmowie dotyczących określania cen i podwyższania cen brutto samochodów ciężarowych na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego; oraz harmonogramu i przenoszenia kosztów wprowadzania technologii emisji dla średnich i dużych samochodów ciężarowych, co jest wymagane przez standardy EURO 3-6. Główne siedziby przedsiębiorstw, o których mowa, były bezpośrednio zaangażowane w dyskusje na temat cen, podwyższania cen i wprowadzania nowych standardów emisji do 2004 r. Począwszy co najmniej od sierpnia 2002 r., dyskusje te odbywały się za pośrednictwem niemieckich spółek zależnych, które w różnym stopniu informowały główne siedziby o tych dyskusjach. Dyskusje prowadzono w ramach stosunków wielostronnych i dwustronnych.

(10) Ustalenia dokonane w zmowie obejmowały porozumienia i praktyki uzgodnione dotyczące określania cen i podwyżek cen brutto w celu wyrównania ich na terytorium EOG oraz harmonogramu i przenoszenia kosztów wprowadzenia technologii emisji, co jest wymagane przez standardy EURO 3-6.

(11) Naruszenie dotyczyło całego EOG i trwało od 17 stycznia 1997 r. do 18 stycznia 2011 r.

2.4. **Środki zaradcze**

(12) W przypadku niniejszej decyzji mają zastosowanie wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r. ([2]). W decyzji nakłada się grzywny na wszystkie podmioty wymienione w motywie 7 powyżej, z wyjątkiem przedsiębiorstwa MAN.

2.4.1. Podstawowa kwota grzywny

(13) Ustalając wysokość grzywien, Komisja wzięła pod uwagę sprzedaż dużych i średnich samochodów ciężarowych (określonych w motywie 8) prowadzoną przez dane podmioty na odnośnych rynkach na terytorium EOG w ostatnim roku przed zakończeniem trwania naruszenia; fakt, że uzgadnianie cen należy do najpoważniejszych ograniczeń konkurencji; czas trwania naruszenia; wysoki udział tych podmiotów w europejskim rynku dużych i średnich samochodów ciężarowych; fakt, że naruszenie obejmowało całe terytorium EOG oraz dodatkową kwotę w celu zniechęcania przedsiębiorstw do stosowania praktyk z zakresu uzgadniania cen.

2.4.2. Dostosowania kwoty podstawowej

(14) Komisja nie zastosowała żadnych okoliczności obciążających ani łagodzących.

2.4.3. Zastosowanie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar

(15) Komisja udzieliła przedsiębiorstwu MAN pełnego zwolnienia z grzywny. Przedsiębiorstwu Volvo/Renault obniżono grzywnę o 40 %, przedsiębiorstwu Daimler – o 30 %, a przedsiębiorstwu Iveco – o 10 %.

([1]) Z wyjątkiem samochodów ciężarowych używanych do celów wojskowych.

([2]) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na podstawie art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

2.4.4. Zastosowanie obwieszczenia o postępowaniach ugodowych

(16) W wyniku zastosowania obwieszczenia o postępowaniach ugodowych zmniejsza się ponadto grzywny nałożone na wszystkie strony o 10 %.

3. **WNIOSEK**

(17) Na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nałożono następujące grzywny:

a) 0 EUR — solidarnie na przedsiębiorstwa MAN SE, MAN Truck & Bus AG i MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

b) 670 448 000 EUR — solidarnie na przedsiębiorstwa AB Volvo (publ), Volvo Lastvagnar AB i Renault Trucks SAS, z której to kwoty:

przedsiębiorstwo Volvo Group Trucks Central Europe GmbH ponosi solidarną odpowiedzialność na kwotę 468 855 017 EUR.

c) 1 008 766 000 EUR — Daimler AG

d) 494 606 000 EUR — na przedsiębiorstwo Iveco S.p.A., z której to kwoty:

1) przedsiębiorstwo Fiat Chrysler Automobiles N.V. ponosi solidarną odpowiedzialność na kwotę 156 746 105 EUR;

2) przedsiębiorstwa Fiat Chrysler Automobiles N.V. i Iveco Magirus AG. ponoszą solidarną odpowiedzialność na kwotę 336 119 346 EUR; oraz

3) przedsiębiorstwa CNH Industrial N.V. i Iveco Magirus AG ponoszą solidarną odpowiedzialność na kwotę 1 740 549 EUR.

e) 752 679 000 EUR — solidarnie na przedsiębiorstwa PACCAR Inc. i DAF Trucks N.V., z której to kwoty:

przedsiębiorstwo DAF Trucks Deutschland GmbH ponosi solidarną odpowiedzialność na kwotę 376 118 773 EUR.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 5/2017

„Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”

(2017/C 108/06)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji swojego sprawozdania specjalnego nr 5/2017 pt. „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”.

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: http://eca.europa.eu, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku, oraz na stronie EU-Bookshop: https://bookshop.europa.eu.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2017/C 108/07)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ([1]) podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia	16.2.2017
Czas trwania	16.2.2017–31.12.2017
Państwo członkowskie	Francja
Stado lub grupa stad	SBR/678-
Gatunek	Morlesz bogar (*Pagellus bogaraveo*)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów VI, VII oraz VIII
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	04/TQ2285

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2017/C 108/08)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ([1]) podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	1.1.2017
Czas trwania	1.1.2017–31.12.2017
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado lub grupa stad	BUM/ATLANT
Gatunek	Marlin błękitny (*Makaira nigricans*)
Obszar	Ocean Atlantycki
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	05/TQ127

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2017/C 108/09)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa [1] podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	1.1.2017
Czas trwania	1.1.2017–31.12.2017
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado lub grupa stad	WHM/ATLANT
Gatunek	Marlin biały (*Tetrapturus albidus*)
Obszar	Ocean Atlantycki
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	06/TQ127

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 29 lipca 2016 r.

w sprawie E-25/15

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Pomoc państwa – Artykuł 14 ust. 3 część II Protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale – Nieodzyskanie przyznanej niezgodnie z prawem pomocy)

(2017/C 108/10)

W sprawie E-25/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii – SKARGA o stwierdzenie, że nie podejmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków koniecznych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną z funkcjonowaniem Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym na mocy art. 2, 3, 4 i 5 decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 404/14/COL z dnia 8 października 2014 r. *w sprawie programu zachęt inwestycyjnych na Islandii*; nie anulując w wyznaczonym terminie wszelkich zaległych wypłat pomocy, o których mowa w art. 7 zdanie trzecie wspomnianej decyzji; oraz nie przedstawiając Urzędowi Nadzoru EFTA w wyznaczonym terminie informacji wymienionych w art. 8 tej decyzji, Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 ust. 3 część II protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 6, 7 i 8 decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 404/14/COL, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) oraz Páll Hreinsson (sędzia), wydał w dniu 29 lipca 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 ust. 3 część II protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 6, 7 i 8 decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 404/14/COL z dnia 8 października 2014 r. w sprawie programu zachęt inwestycyjnych na Islandii, nie podejmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków koniecznych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną z funkcjonowaniem Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym na mocy art. 3, 4 i 5 tej decyzji, anulowania wszelkich zaległych wypłat pomocy, o których mowa w art. 7 zdanie trzecie tej decyzji, i przedstawienia Urzędowi Nadzoru EFTA w wyznaczonym terminie informacji wymienionych w art. 8 tej decyzji.

2. Obciąża Islandię kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 29 lipca 2016 r.

w sprawie E-30/15

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2011/62/UE zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi)

(2017/C 108/11)

W sprawie E-30/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii – SKARGA o stwierdzenie, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 15q rozdział XIII w załączniku II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/62/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi – w zakresie zapobiegania wprowadzaniu sfałszowanych produktów leczniczych do legalnego łańcucha dystrybucji) dostosowanego do Porozumienia protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania przywołanego aktu lub nie powiadamiając Urzędu Nadzoru EFTA o ich przyjęciu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson (sędzia), wydał w dniu 29 lipca 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 15q rozdział XIII w załączniku II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/62/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi – w zakresie zapobiegania wprowadzaniu sfałszowanych produktów leczniczych do legalnego łańcucha dystrybucji) dostosowanego do Porozumienia protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania przywołanego aktu.

2. Obciąża Islandię kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 29 lipca 2016 r.

w sprawie E-31/15

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2011/77/UE zmieniająca dyrektywę 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych)

(2017/C 108/12)

W sprawie E-31/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii – SKARGA o stwierdzenie, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 9f tiret w załączniku XVII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/77/UE z dnia 27 września 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych), dostosowanego do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania przywołanego aktu lub nie powiadamiając Urzędu Nadzoru EFTA o ich przyjęciu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson (sędzia), wydał w dniu 29 lipca 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 9f tiret w załączniku XVII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/77/UE z dnia 27 września 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych), dostosowanego do Porozumienia zgodnie z protokołem 1 do tego porozumienia oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu.

2. Obciąża Islandię kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 29 lipca 2016 r.

w sprawie E-32/15

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2006/126/WE – Dyrektywa 2011/94/UE – Dyrektywa 2012/36/UE)

(2017/C 108/13)

W sprawie E-32/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu – SKARGA o stwierdzenie, że Księstwo Liechtensteinu uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy aktów, o których mowa w pkt 24f w załączniku XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie), dyrektywa Komisji 2011/94/UE z dnia 28 listopada 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE i dyrektywa Komisji 2012/36/UE z dnia 19 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE), dostosowanych do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania przywołanych aktów lub nie powiadamiając Urzędu Nadzoru EFTA o ich przyjęciu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson (sędzia), wydał w dniu 29 lipca 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Księstwo Liechtensteinu uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy aktów, o których mowa w pkt 24f w załączniku XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie), dyrektywa Komisji 2011/94/UE z dnia 28 listopada 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE i dyrektywa Komisji 2012/36/UE z dnia 19 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE), dostosowanych do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania przywołanych aktów.

2. Obciąża Księstwo Liechtensteinu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Sprawa E-2/17)

(2017/C 108/14)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Carstena Zatschlera i Marię Moustakali, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgia.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

1. orzeczenie, że utrzymując w mocy (i) system zezwoleń dotyczący przywozu surowych jaj oraz przetworów z surowych jaj taki jak system określony w art. 10 aktu nr 25/1993 oraz art. 3 lit. e) i art. 4 rozporządzenia (IS) nr 448/2012; (ii) system zezwoleń dotyczący przywozu niepasteryzowanego mleka oraz produktów mlecznych wytwarzanych z mleka niepasteryzowanego oraz dodatkowe wymagania określone w art. 10 aktu nr 25/1993 oraz art. 3 lit. f), art. 4 i 5 rozporządzenia (IS) nr 448/2012, jak również zakaz obrotu importowanymi produktami mlecznymi wytwarzanymi z mleka niepasteryzowanego, określony w art. 7a rozporządzenia (IS) nr 104/2010; oraz (iii) praktykę administracyjną, zgodnie z którą od importerów wymaga się złożenia oświadczenia i uzyskania zgody na przywóz poddanych obróbce produktów mlecznych i jajecznych, taką jak praktyka przyjęta w kontekście stosowania rozporządzenia (IS) nr 448/2012, Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z aktu, o którym mowa w rozdziale I pkt 1.1.1 załącznika I do Porozumienia EOG, to znaczy *dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego*, zmienionej oraz dostosowanej do Porozumienia EOG na mocy protokołu 1 do tego porozumienia oraz na mocy zmian sektorowych w załączniku I do tego porozumienia, a w szczególności w art. 5 tej dyrektywy;

2. obciążenie Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

— Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 89/662/EWG (i) utrzymując w mocy system zezwoleń na przywóz surowych jaj i przetworów z surowych jaj; (ii) utrzymując w mocy system zezwoleń na przywóz niepasteryzowanego mleka oraz produktów mlecznych wytwarzanych z niepasteryzowanego mleka, a także dodatkowe wymagania i zakaz dotyczący wprowadzania do obrotu importowanych produktów mlecznych wytwarzanych z mleka niepasteryzowanego; oraz (iii) utrzymując w mocy praktykę administracyjną, zgodnie z którą od importerów wymaga się złożenia oświadczenia oraz uzyskania zezwolenia na przywóz poddanych obróbce produktów mlecznych i jajecznych.

— Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że zasady dotyczące handlu produktami pochodzenia zwierzęcego w obrębie EOG oraz kontroli weterynaryjnych zharmonizowano na poziomie EOG. Dyrektywa Rady 89/662/EWG reguluje kontrole weterynaryjne w zakresie handlu produktami pochodzenia zwierzęcego w obrębie EOG. Jej głównym celem jest wyeliminowanie kontroli weterynaryjnych na wewnętrznych granicach EOG przy jednoczesnym wzmocnieniu kontroli przeprowadzanych w punkach pochodzenia. Właściwe organy państwa przeznaczenia EOG mogą jedynie sprawdzić, za pomocą wyrywkowych niedyskryminacyjnych kontroli weterynaryjnych, czy spełnione są wymogi określone we właściwych przepisach EOG.

— Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że utrzymując w mocy istniejące środki Islandia narzuca dodatkowe wymagania, które nie są dopuszczalne w zharmonizowanym systemie kontroli weterynaryjnych.

— Zdaniem Urzędu Nadzoru EFTA Trybunał EFTA uznał już niezgodność tego typu wymogów z przepisami EOG w sprawie E-17/15, *Ferskar kjötvörur ehf.* przeciwko *Republice Islandii* w odniesieniu do ograniczeń dotyczących przywozu surowego mięsa na teren Islandii. Podobne ograniczenia dotyczące produktów mlecznych i jajecznych określono w przywołanym prawodawstwie islandzkim.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Sprawa E-3/17)

(2017/C 108/15)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 1 lutego 2017 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Carstena Zatschlera i Marię Moustakali, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgia.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

1. orzeczenie, że utrzymując w mocy system zezwoleń dotyczący mięsa świeżego oraz produktów mięsnych, jak ten określony w art. 10 aktu nr 25/1993 oraz art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (IS) nr 448/2012, Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z aktu, o którym mowa w rozdziale I pkt 1.1.1 załącznika I do Porozumienia EOG, to znaczy z *dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego*, zmienionej oraz dostosowanej do Porozumienia EOG na mocy protokołu 1 do tego porozumienia oraz na mocy zmian sektorowych w załączniku I do tego porozumienia, a w szczególności art. 5 tej dyrektywy;

2. obciążenie Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

— Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 89/662/EWG, utrzymując w mocy system zezwoleń na przywóz m.in. mięsa surowego oraz produktów mięsnych.

— Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że zasady dotyczące handlu produktami pochodzenia zwierzęcego w obrębie EOG oraz kontroli weterynaryjnych zharmonizowano na poziomie EOG. Dyrektywa Rady 89/662/EWG reguluje kontrole weterynaryjne w zakresie handlu produktami pochodzenia zwierzęcego w obrębie EOG. Jej głównym celem jest wyeliminowanie kontroli weterynaryjnych na wewnętrznych granicach EOG przy jednoczesnym wzmocnieniu kontroli przeprowadzanych w punkach pochodzenia. Właściwe organy państwa przeznaczenia EOG mogą jedynie sprawdzić, za pomocą wyrywkowych niedyskryminacyjnych kontroli weterynaryjnych, czy spełnione są wymogi określone we właściwych przepisach EOG.

— Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że, utrzymując w mocy system zezwoleń dotyczący importu mięsa świeżego oraz produktów mięsnych, Islandia narzuca dodatkowe wymagania, które nie są dopuszczalne w zharmonizowanym systemie kontroli weterynaryjnych.

— Zdaniem Urzędu Nadzoru EFTA Trybunał EFTA uznał już niezgodność tego typu dodatkowych wymogów z przepisami EOG w sprawie E-17/15, *Ferskar kjötvörur ehf* przeciwko *Republice Islandii*.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.8312 – Panasonic Corporation/Ficosa International)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 108/16)

1. W dniu 27 marca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Panasonic Corporation („Panasonic", Japonia) przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem Ficosa International („Ficosa", Hiszpania) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— Panasonic prowadzi działalność w zakresie opracowywania i projektowania technologii i rozwiązań elektronicznych w różnych sektorach,

— Ficosa skupia się na badaniu, opracowywaniu, produkcji i wprowadzaniu do obrotu systemów i podzespołów do różnych rodzajów pojazdów.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomienie Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([2]) sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8312 – Panasonic Corporation/Ficosa International, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).
([2]) Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.8391 – Toyota Industries Europe/Vive)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 108/17)

1. W dniu 29 marca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Toyota Industries Europe AB, spółka zależna należąca w całości do Toyota Industries Corporation („TICO", Japonia), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Vive B.V. („Vive", Niderlandy) w drodze zakupu udziałów. Vive jest jedynym udziałowcem Vanderlande Industries Holding B.V. („Vanderlande").

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku TICO: produkcja i sprzedaż samochodów, silników, sprężarek do klimatyzatorów samochodowych, części odlewanych, komponentów elektronicznych, urządzeń do obsługi i podawania materiałów, usługi logistyczne oraz maszyny włókiennicze,

— w przypadku Vive/Vanderlande: projektowanie, produkcja, sprzedaż i integracja urządzeń do sterowania i automatyzacji procesów przemysłowych, wykorzystywanych w portach lotniczych, magazynach oraz do obsługi przesyłek.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([2]) sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8391 – Toyota Industries Europe/Vive, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).
([2]) Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2017/C 108/18)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ([1]).

JEDNOLITY DOKUMENT

„ΠΕΥΚΟΘΥΜΑΡΟΜΕΛΟ ΚΡΗΤΗΣ" (PEFKOTHYMAROMELO KRITIS)

Nr UE: PDO-EL-02142 – 17.5.2016

ChNP (X) ChOG ( )

1. **Nazwa lub nazwy**

„Πευφκοθυμαρόμελο Κρήτης" (Pefkothymaromelo Kritis)

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie**

GRECJA

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**

3.1. *Typ produktu*

Klasa 1.4 Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne produkty mleczne z wyjątkiem masła itp.)

3.2. *Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1*

„Pefkothymaromelo Kritis" jest naturalną mieszanką miodu tymiankowego i miodu sosnowego. Miód ten jest wytwarzany na Krecie i stanowi rezultat wyjątkowego sposobu gospodarowania ulami i naturalnego współistnienia późno kwitnącego tymianku i spadzi wydzielanej przez *Marchalina hellenica* L., owada żerującego głównie na sośnie kalabryjskiej (*Pinus brutes* Ten.) i sośnie alepskiej (*Pinus halepensis* Mill.).

Właściwości fizykochemiczne:

Przewodność właściwa: ≥0,600 mS/cm; łączna ilość glukozy i fruktozy ≥50 %; zawartość procentowa sacharozy ≤3 %; wilgotność względna ≤17 %, działanie diastatyczne ≥8 DN, zawartość hydroksymetylofurfuralu (HMF) ≤25 mg/kg; wolna kwasowość 20–50 meq/kg; zawartość substancji nierozpuszczalnych w wodzie ≤0,1 g/100 g. Barwa jest trwała i mieści się w przedziale 70–130 mm w skali Pfunda. W produkcie brak jest wykrywalnych pozostałości akarycydów bądź środków ochrony roślin, przy założeniu granicy wykrywalności 10 mg/kg.

Właściwości mikroskopowe:

Choć właściwości „Pefkothymaromelo Kritis" wskazują, że jest to miód spadziowy (miód leśny), jego osad zawiera również ziarna pyłków szeregu różnorodnych roślin nektarodajnych, a w każdej próbce miodu można wykryć do 20 różnych ich gatunków. Najważniejszym gatunkiem jest śródziemnomorski tymianek odmiany *Coridothymus capitatus* L., który jest obecny we wszystkich próbkach w ilości ≥10 % całkowitej ilości ziaren pyłków odmian roślin nektarodajnych.

Stosunek elementów spadzi do całkowitej ilości ziaren pyłków (stosunek HDE/P) wynosi 0,5–6,5. Na elementy spadzi składają się zarodniki gatunków *Cladosporium* i *Fumago*, rzadziej *Altenaria* i *Stemphylium*. Nie są obecne charakterystyczne zaostrzone zarodniki rodzaju *Coleosporium* znajdujące się w innych mieszankach zawierających miód sosnowy.

Właściwości organoleptyczne:

Produkt ma charakterystyczny zapach wynikający przede wszystkim z aromatycznych substancji zawartych w miodzie tymiankowym. Miód sosnowy nadaje mu łagodny, pozostający w ustach smak, a jego klarowność i słodkość są na średnim poziomie. Aromat ma nuty kwiatowe i lekką woń drewna i żywicy. Zapach ma średnią intensywność z delikatnym odczuciem owoców i wosku; miód zachowuje ciekłą konsystencję przez co najmniej 12 miesięcy od dnia zbioru.

([1]) Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

3.3. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Pszczoły są karmione jedynie w celu zapewnienia przetrwania kolonii, a zakarmianie kończy się co najmniej jeden miesiąc przed kwitnieniem kwiatów lub pojawieniem się spadzi. Gdy pszczoły nie mogą zebrać żadnego pożywienia (nektaru, pyłku), pszczelarze podają im syrop cukrowy z buraków cukrowych, fondant pszczeli i karmę białkową (placki pyłkowe). Karma dla pszczół może pochodzić spoza wyznaczonego obszaru geograficznego. Dokarmianie pszczół nie ma w żadnym razie wpływu na właściwości i jakość miodu.

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Wszystkie etapy produkcji muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym. Aby zapewnić jakość i wyjątkowy charakter produktu, ule są przenoszone do lasów sosnowych po tym, gdy pszczoły zbierały pożytek na roślinach tymianku, lub na obszary kwitnienia późno kwitnącego tymianku, gdy na sosnach gromadzi się spadź. Plastry są zbierane przy użyciu jak najmniejszego podkurzania, gdy co najmniej 3/4 komórek jest zapełnionych. Miód jest odciągany w miodarkach, przenoszony do odstojników, w których nabiera klarowności, przy czym nie jest podgrzewany powyżej 45 °C. Chorobom pszczół zapobiega się i leczy się je poprzez odpowiednie środki higieny, a w razie konieczności poprzez użycie bezpiecznych i zatwierdzonych substancji.

3.5. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

Pakowanie musi mieć miejsce na obszarze geograficznym określonym w pkt 4. Wymóg ten jest konieczny, aby ułatwić monitorowanie i kontrolę pochodzenia miodu, ograniczyć ryzyko mieszania z innymi miodami, zapobiegać niewłaściwemu stosowaniu nazwy przy sprzedaży miodu w innych miejscach oraz zapewnić stosowanie szczegółowych zasad, o których mowa w pkt 3.6. Celem powyższego wymogu jest również zapobieganie ryzyku zmiany właściwości fizykochemicznych (HMF, działanie diastatyczne) i organoleptycznych miodu w wyniku wysokich temperatur, szczególnie w lecie podczas transportu morskiego z Krety.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

Aby zapewnić jakość i identyfikowalność produktu, wszyscy pszczelarze bądź podmioty gospodarcze sprzedające produkt muszą stosować logo, na którym przedstawiono wyspę Kretę i dwie pszczoły Malia oraz umieszczono napis „Πευφκοθυμαρόμελο Κρήτης ΠΟΠ" [„Pefkothymaromelo Kritis ChNP"] (Rysunek 1). Logo będzie rozpowszechniane przez wnioskujące organizacje pszczelarzy. Ponadto producentom nadany zostanie kod liczbowy służący oznaczeniu każdej partii wytworzonego miodu, miejsca produkcji oraz numeru rejestracyjnego pszczelarza. Na etykiecie będą się znajdować logo, kod liczbowy i wszystkie konieczne oznaczenia. Stowarzyszenia pszczelarzy przekazują organowi kontroli informacje dotyczące szczegółowych zasad dystrybucji etykiet. Zasady te nie mogą jednak prowadzić do dyskryminacji producentów wytwarzających „Pefkothymaromelo Kritis" zgodnie ze specyfikacją, ale niebędących członkami wspomnianych organizacji.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Cała wyspa Kreta, z uwzględnieniem prefektur Heraklion, Lasiti, Retimno i Chania.

5. Związek z obszarem geograficznym

Czynniki naturalne

Ogromna różnorodność morfologiczna Krety, w połączeniu z jej charakterystycznym klimatem (wyspa rozciąga się w śródziemnomorskiej i północnoafrykańskiej strefach klimatycznych) i wyodrębnionym położeniem geograficznym sprzyja rozwojowi wielu różnych gatunków roślin. Zgodnie z ostatnimi danymi liczbowymi na wyspie istnieje około 1 800 gatunków roślin, w tym 180 gatunków endemicznych. Obfitość roślin miododajnych umożliwiła rozwój pszczelarstwa i obecnie na wyspie jest największe zagęszczenie uli na świecie – na jeden kilometr kwadratowy przypadają 33 ule.

Wśród tych licznych roślin są gatunki aromatyczne, które kwitną w okresie czerwiec–lipiec, a na niektórych obszarach okres kwitnienia wydłuża się do sierpnia. Najważniejszym gatunkiem jest śródziemnomorski tymianek odmiany *Coridothymus capitatus*. W wyżej wymienionych miesiącach występuje mało opadów ze względu na gorący

suchy klimat, więc nektaru nie jest dużo, a produkowany miód jest gęsty i bardzo aromatyczny. Wskutek tego oraz dzięki spadzi wytwarzanej przez *Marchalina hellenica* pszczelarze mają szczególną możliwość produkowania mieszanki dwóch różnych rodzajów miodu (tymiankowego i sosnowego), stanowiącej odmienny produkt o właściwościach pośrednich. Wspomniany owad wytwarzający spadź żeruje na sośnie kalabryjskiej (*Pinus brutia* Ten.) i sośnie alepskiej (*Pinus halepensis* Mill.), a występuje jedynie w Grecji i Turcji.

Czynnik ludzki

Dzięki posiadanej wiedzy w zakresie zachowania pszczół oraz z powodu specyficznych warunków panujących na wyspie jesienią tamtejsi pszczelarze stosują następującą metodę produkcji: gdy pszczoły zbierają pożytek na roślinach tymianku, pszczelarze pozostawiają jaja, aby się rozwijały w sposób niekontrolowany, a pszczoły mogą gromadzić miód w kręgach nad nimi. Na tym etapie pszczelarze wybiórczo zbierają plastry, usuwając jedynie plastry zawierające wyraźnie zlepiony miód tymiankowy. Później, gdy pszczoły zbierają spadź sosnową, nie ma pyłków i owady instynktownie zmniejszają ilość jaj. Pszczelarze nie interweniują, umożliwiając zmniejszenie ilości jaj, tak aby w ich miejsce pszczoły mogły gromadzić miód. Mogą sobie na to pozwolić, ponieważ jesienią temperatury są wciąż wysokie, a zatem pszczoły mogą wtedy gromadzić nektar z roślin kwitnących jesienią, takich jak szarańczyn (*Ceratonia siliqua*), bluszcz (*Hedera helix*), szparag lekarski (*Asparagus officinalis*), urginia morska (*Urginea maritima*) i inne, po to aby odnowić swoją populację. Gdyby pszczoły nie były w stanie odbudować swojej populacji jesienią, kolonia nie przetrwałaby zimy. Pszczelarzom sprzyjają specyficzne warunki klimatyczne panujące na wyspie, kwiaty zapewniające mnóstwo pyłku i nektaru oraz instynktowne zachowanie pszczół, dzięki czemu możliwe jest gospodarowanie ulami w ten wyjątkowy sposób. „Pefkothymaromelo Kritis" jest również produktem naturalnego współistnienia późno kwitnącego tymianku i spadzi sosnowej, co jest powszechnym zjawiskiem na Krecie.

Specyfika produktu

Specyfika „Pefkothymaromelo Kritis" wynika z jego właściwości fizykochemicznych, mikroskopowych i organoleptycznych:

— właściwości fizykochemiczne: przewodność właściwa (≥0,600 mS/cm), wilgotność (≤ 17 %), łączna ilość glukozy i fruktozy (≥50 %) oraz barwa (70–130 mm w skali Pfunda),

— właściwości mikroskopowe: ziarna pyłków tymianku ≥10 %, brak zarodników *Coleosporium*,

— właściwości organoleptyczne: charakterystyczny zapach i przyjemny, mniej intensywny słodki smak.

Na jakość i specyfikę produktu wpływ mają przede wszystkim niska zawartość HMF (≤25 mg/kg), niska zawartość sacharozy (≤3 %) oraz brak wykrywalnej obecności akarycydów i środków ochrony roślin (≤10 µg/kg).

Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a szczególnymi cechami jakościowymi, renomą lub innymi właściwościami produktu

Od niepamiętnych czasów Kretę porastają aromatyczne rośliny i tymianek, a spadź zbierana przez żerujące na sośnie owady *Marchalina hellenica* L. jest znana co najmniej od XVIII w. (Gennadius, 1883). Owad *Marchalina hellenica* L. wytwarza spadź na sosnach po powstaniu nektaru na roślinach tymianku, a na niektórych obszarach powstawanie nektaru i wytwarzanie spadzi zachodzą w tym samym czasie, co skutkuje wyjątkową naturalną mieszanką miodu tymiankowego i miodu sosnowego mającą ścisły związek z obszarem pochodzenia. Przewodność właściwa, łączna ilość glukozy i fruktozy, łagodny smak i powolna krystalizacja są przypisywane obecności spadzi sosnowej, natomiast substancje aromatyczne i ziarna pyłku tymianku wynikają z różnorodności aromatycznych kwiatów rodzimych i endemicznych, które w gorącym i suchym klimacie wyspy wytwarzają małe ilości stężonego aromatycznego nektaru. Wskutek tego „Pefkothymaromelo Kritis" jest gęsty (tj. charakteryzuje się niską wilgotnością), aromatyczny, zawiera ziarna pyłków wielu kreteńskich roślin oraz ma charakterystyczne cechy opisane powyżej.

Kreteńscy pszczelarze wypracowali szczegółowe sposoby wykorzystania wspomnianego połączenia warunków glebowych i klimatycznych, wyjątkowej roślinności, występowania spadzi sosnowej i instynktownego zachowania pszczół w celu wytwarzania miodu „Pefkothymaromelo Kritis". Metoda ta została oparta na wiedzy kumulowanej przez kolejne pokolenia, które musiały dostosowywać swoje działania do środowiska naturalnego, zachowania pszczół i warunków klimatycznych. Pomimo że starannie prowadzone prawidłowe gospodarowanie ulami jest czynnikiem kluczowym, produkt końcowy ma wyjątkowy charakter również ze względu na swoje cechy jakościowe, takie jak współczynnik HMF, zawartość sacharozy i brak pozostałości akarycydów i środków ochrony roślin.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

http://www.minagric.gr/images/stories/docs/agrotis/POP-PGE/prod_pefkothimaromelo_kriti.pdf

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL